

De lach van de maan

Het enige wat eraan ontbrak was een sauna, verder was het allemaal perfect. Hij pakte zijn verrekijker op en richtte hem naar de sterrenhemel. De maan was bijna rond en balanceerde moeiteloos op de pijp van de grote schoorsteen links van hem. Geduldig wachtte hij op zijn prooi op het dak van de onbewaakte parkeergarage vlak onder hem, terwijl hij zijn gedachteflarden luid uitsprak tegen Swami Ritchbakkal, die ineengedoken wegsoesde. Beneden hem baadde de stad in een weelde van diamanten lichten, als kettingen regen de straten zich in patronen aan elkaar tot een kostbaar collier. Het uitzicht bleef één grote kosmische trip waarin alleen hij koning was. 's Nachts flonkerden de sterren in langzaam wisselende samenstellingen zo dichtbij, dat hij ze zou kunnen aanraken als hij zijn armen zou uitstrekken. Overdag observeerde hij nauwgezet het bewegingsverkeer van de mensen in zijn omgeving.

In de omringende flatgebouwen huisden kantoren. Hij was gewend geraakt aan de werknemers die regelmatig achter de ramen hun lunch nuttigden en hem spottend begluurden. Hun obscene gebaren konden hem niet deren, hij staarde zijn publiek net zo lang bewegingsloos aan dat ze hun hoofd beschaamd afwendden en vanzelf weer achter hun computer terugkropen om hun werk te hervatten.

Hij had niet veel nodig, behalve het gevoel dat hij zichzelf een treetje hoger waande dan de werkende medemens. Het geploeter om de dagelijkse kost bij elkaar te scharrelen had hij lang geleden, vlak na zijn scheiding, minachtend achter zich gelaten. De verkoop van zijn riant huis had hem in staat gesteld zijn baan op te geven om het een poosje rustiger aan te doen. Toen daar onverwachts nog een erfenis van een tante bovenopkwam had hij besloten om een wereldreis te maken.

Uiteindelijk had India hem zodanig betoverd dat hij was blijven hangen. In gezelschap van medereizigers of helemaal in zijn eentje reisde hij van Kerala tot Srinagar en van Mumbai tot Calcutta. Maanden werden jaren. Een terugkeer naar Nederland kwam niet meer in hem op. Hij leefde zoals hij op dat moment wilde. Gaandeweg verwisselde hij de betere hotels voor het slapen in de open lucht langs een rivier, of woonde met net zo veel gemak in een hut aan het strand of in een gehuurde ruimte in een bloedhete stad.

In New Delhi had hij vaste adressen bij mensen met wie hij door de jaren heen vriendschap had gesloten. Anderhalf jaar lang betaalde hij een yogi een aanzienlijk bedrag voor een bouwvallige keet bovenop een dak. Onder de sterrenhemel verdiepte hij zich in yoga, bestudeerde Krishnamurti, de leer van de Vedda's, het hindoeïsme, het boeddhisme, ruilde sieraden en literatuur met andere reizigers en discussieerde met iedereen die daartoe gelegenheid bood.

Toen zijn geld begon te slinken, probeerde hij in zijn levensonderhoud te

voorzien door te handelen in edelstenen, die hij in de ene deelstaat kocht en bij redelijk betalende edelsmeden elders aanleverde. Het ging hem goed af; hij was gewiekst genoeg om overal zijn voordeel uit te halen. Een dagenlang durend conflict met een kenner over de echtheid van een aantal topazen gaf zijn leven een onverwachte wending.